

ותן חלקנו בתורתך

מאת כ"ק האדמו"ר מרחלין שליט"א

שיחת התעמקות על פי דרך עץ החיים
פרשת כי תשא תשפ"ג

בהוצאת: אוריאל יעוץ ופטרונות בע"מ

יפה רום 40 ירושלים ת"י

טלפון 02-6520002

www.rachlin.org.il

סרקו להורדה

לקבלת הגיליון למייל: rachlin@rachlin.org.il

© כל הזכויות שמורות לכ"ק האדמו"ר רבי פינחס דניאל הכהן רחלין שליט"א

הערה: מאמר זה הינו תמלול של שיעור בפרשת השבוע שהעביר כ"ק האדמו"ר שליט"א.
לא הוכנסו שינויים על מנת לשמר את הסגנון המקורי.

פרשת כי תשא תשפ"ג – מפת הקרב בחטא העגל

משיח בן יוסף ומשיח בן דוד, מי בראש? – משיח בן דוד בראש. אז כל אחד צריך לדעת את מקומו ואת מיקומו, זה קודם כל.

וברגע שמשה רבינו היה צריך לעלות לשמים, עלה להר סיני ולקח אתו את יהושע, "יהושע בן נון נער לא ימיש מתוך האהל", הוא המשמש שלו, המשרת שלו, החסיד שלו – ובסוף הוא המחליף שלו, שזה גם מענין מאד. משה רבינו פני חמה, ויהושע בן נון פני לבנה. בלשון הקבלה, משה רבינו יותר בחינת זכר, והוא בחינת נוק', בחינת נקבה, כי הוא מקבל, אין לו, ללבנה אין אור מעצמה, רק מה שמקבלת מהשמש. אבל באיזה מקום הוא הופך להיות גם כן מלך, אחרי שמשה רבינו הסתלק.

אז בחינת המלכות לא היתה במחנה. בידי מי, איזו הנהגה היתה במחנה כשמשה רבינו זז מהמחנה ועלה להר סיני? היה שמה חור, היה שמה אהרן והזקנים, שבת לוי.

אתם יודעים, בתחבולות של מלחמה מאד חשוב לדעת להעמיד את הכוחות שלך, ולהעמיד את הכוחות מול הכוחות של האויב כדי שלא תהיה פרצה בקו ההגנה שלך, ההפך – למצוא פרצה בקו ההגנה של האויב. אם מתחילה חולשה באיזו אחת מהגזרות, צריך לחזק שמה, שולחים פתאום כמה גדודים, אני יודע, למקום הזה, למקום ההוא. ואם לא מגיעים הכוחות בזמן, הכוחות המתאימים בזמן – אז יכולה להיות תבוסה, כמו שהיה לנו בתחילת מלחמת יום כיפור, שעד שבאו המילואים המצב היה נואש, גם בדרום גם בצפון, כי לא גייסו את המילואים בזמן.

אז אם אנחנו מסתכלים על כל מה שקורה בחיים כמלחמה, כי החיים הם מלחמה בין הסטרא אחרא לבין הקדושה: כאשר משה היה במחנה עם עם ישראל, הערב רב גם כן עשו בעיות, וגם כן המרידו, וגם עשו כל מיני תלונות ועניינים, אבל הכח של משה רבינו, הבחינת מלך שלו – חוץ מזה שהוא "איש האלקים" בה' הידיעה אז היתה לו סיעתא דשמיא מיידית על כל דבר משמים, שמירה מעולה! מי יכול על משה רבינו? "קרח שפקח היה,

ערב טוב! חודש טוב! שבוע טוב, מה שלומכם? בשם ה' נעשה ונצליח!

פרשה ארוכה עם הרבה סוגיות, והסוגיה שנעסוק בה בעזרת ה' – חטא העגל.

חטא העגל מבייש מאד, קודם כל. איך עשינו כדבר הזה...? אתם יודעים שיש רצף מבריאת העולם עד סוף התיקון, אז הדבר הזה מבייש אותנו. בכל דור ודור ה' יתברך אמר שהוא יפרע לנו, בכל פורענות רחמנא לצלן, בפורענות שעם ישראל נענש במשך הדורות חלק מזה זה על חטא העגל. זה חטא חמור, ומה שאני רציתי לעסוק בו היום זה במפת הקרב של חטא העגל, כדי שלפחות אולי נוכל ללמוד משהו. זאת שאלה – האם אפשר היה למנוע את חטא העגל. טוב, זאת שאלה היפותטית שאין לה תשובה. אבל היא משמשת לנו כבסיס לניתוח קצת מעמיק יותר במפת הקרב.

כל אדם יש לו שליחות. כל אדם יש לו שרש נשמה משלו, ויש לו תכונות מתאימות לתפקיד שלו. אהרן הכהן, כהן גדול – איש החסד. משה רבינו, חוץ מאשר הוא גדול הנביאים, עניו מכל אדם, רבן של כל ישראל, והתורה נקראת על שמו, "תורת משה", עבד נאמן ורועה נאמן – הוא גם היה מלך, היתה בו גם תכונה של מלך.

דוד המלך חי וקיים הכי מתאים להיות מלך, כי הוא בחינת מרכבה למלכות. לעומת זה, שאול המלך הוא רק היה 'שאוּל' להיות מלך, כי טרם הגיע הזמן למלכות דוד, אבל בשרש נשמתו הוא לא מלך.

מעניין שאנשים רוצים להיות מנהיגים, אנשים רוצים לנהל, להיות מנהלים... לפעמים בן אדם אומר 'מה, אני עובד בחברה הזו, ואני עושה הכל. אולי אני אפתח חברה משלי', הוא פותח חברה משלו – והוא פושט רגל. אבל בחברה הקודמת כשהוא היה מספר שתיים הוא היה מצוין. אלא מה? שהוא רוצה להיות מספר אחת.

מי בראש? ירבעם רצה להיות בראש. ירבעם הוא לא בחינת מלך. הוא יותר בחינת יסוד, שזה בחינת משיח בן יוסף.

מה ראה לשטות זו? קרח נבלע וכל עדתו באדמה, לא עזר להם כלום, כי משה רבינו היה שם.

ברגע שמשה רבינו זו מהמחנה – המאזן של הכוחות, מאזן האימה, משתבש, נוצר שם, אפשר לקרוא לזה 'חור בהנהגה', שלא היה בכחו ובמהותו של אהרן הכהן למלא אותו, וגם לא חור. חור ניסה למחות בערב רב, והרגו אותו. על פי האר"י זה היה התיקון שלו, כתוב בספר 'שער הגלגולים' לרב חיים ויטאל. ובכל זאת, מה הרווחנו שהוא מת? הוא מת על קידוש ה' ועשה את התיקון שלו. על פי האר"י גם אהרן היה צריך למות על קידוש ה'. ברוך ה', אני אומר, שלא הרגו גם את אהרן. אם לא, העוון היה עוד יותר קשה ונורא ואיום.

אז אהרן עשה תחבולות, "בתחבולות תעשה לך מלחמה". הכתוב מעיד עליו שהוא היה מאה אחוז. זאת אומרת, הוא לא האמין בעגל ולא בעבודה זרה, ורצה למנוע, ועשה תחבולות 'לשרוף זמן' כמו שאומרים, כדי שמשה רבינו יסיפק להגיע.

אז קודם כל, משה רבינו לא היה במחנה. זה כבר עשה את הבעיה. יהושע, במקום להישאר במחנה... מעניין מה היה קורה אם היה נשאר במחנה, כי הוא גם בחינת מלך. אולי היה בכוחו למנוע את העגל? אולי היו רוצחים גם אותו, אז אולי משמים בשביל זה הוא הלך עם משה. הוא היה צריך גם להיות עם משה כי הוא החסיד שלו, השמש שלו.

אז ההנהגה שנשארה במחנה לא היה בכוחה הרוחני, המעשי, הצבאי, הפוליטי, להתנגד לאספסוף. האספסוף הזה היה מורכב קודם כל מהערב רב, שהם גרים שלא התגיירו לשם שמים שהיו עובדי עבודה זרה ועושים כישופים, וחלק מעם ישראל שנגרר אחריהם.

וגם כתוב שהשט"ן ירד לערבב את העולם והראה להם את מטתו של משה רבינו פורחת באויר, ואמר להם שמשה רבינו מת. זה בעצם העזרה של היצר הכללי, של השט"ן – העזרה מעל הטבע כי זה מלאך – שהראה להם איזה, איך קוראים לזה היום? איזו 'הזיה קולקטיבית', כביכול שמשה רבינו הסתלק.

והערב רב אמרו שמשה רבינו 'בִּשְׁשׁ" לבוא. מה זה 'בִּשְׁשׁ" – 'בא שֶׁשׁ', שעברו כבר הימים שהיה צריך לחזור והוא לא חזר. הם טעו בחשבון, היתה מחלוקת על החשבון. בקיצור במלים שלנו, תפסו הזדמנות על כלום, על איזה קוצו של יוד, לעשות מחלוקת כדי להפיל את עם ישראל.

ומה הם ביקשו? הם ביקשו אלהות, אומר רש"י: "אלהות הרבה", הם רצו כמה אלילים כאלה שילכו לפניהם וינחו אותם בדרך, כביכול אין הנהגה – אם משה הסתלק, נגמר הסיפור. הם אומרים שמשה העלה אותנו מארץ מצרים. זאת אומרת, הם עדיין בתוך המוחין של מצרים, של הכישוף, של הגלות. הם לא מבינים שמשה רבינו איש האלקים, אבל הוא רק שליח של ה', שמי שהוציא אותנו ממצרים זה לא משה, רבונו של עולם הוציא אותנו ממצרים.

אז הם ממשיכים עם התפיסה המעוותת שלהם של עבודה זרה שבן אדם יש לו כוחות, שבן אדם עושה ומכשף. הרי בהתחלה חרטומי מצרים עשו מה שמשה עשה, במכות הראשונות גם הם עשו עם כוחות של כישוף, שגם הכישוף

זה משמים, ה' נתן אפשרות – אסור לעשות כישוף – אבל נתן אפשרות כזו, כדי מי שרוצה לטעות בזה שיטעה ויתן את הדין, כדי שתהיה בחירה בין טוב לרע.

בסופו של ענין, היצר הרע הכללי שיחק חזק מאד פה, והראה להם שמשה רבינו כביכול מת. מזה ועד לעשות עגל זהב ולעבוד עבודה זרה – יש מרחק אדיר! נניח שמשה רבינו חלילה מת. נו, אז מה? יש הנהגת הזקנים, יש את אהרן, יש את חור, יש עוד צדיקים, שבט לוי. ואהרן גם היה נביא.

היתה פה האצה. האספסוף קם והתחילו להאיץ, להאיץ לעשות משהו, לפתור את הבעיה כביכול. "וַיִּקְמוּ לְצַחֵק" – זה גילוי עריות ושפיכות דמים, אומר רש"י. בער להם, 'בער להם בעצמות' בלשון שלנו, לעשות משהו, לדרוש, לדרוש איזה עגל של עבודה זרה. לא יכלו להתאפק. לא יכלו לשבת לחשוב. לא יכלו להתיעץ. שום דבר. הם ראו את הפרצה – והתנפלו.

הרי אהרן הכהן, שהוא נביא, היה יכול לעשות את ההכנות שעושה נביא ולשאל את ה' מה לעשות. זה לא שהם נשארו יתומים. ולא נתנו לו. 'מיד צריך לעשות! תעשה לנו אלהים', ואמרו כביכול: 'אם אתה לא תעשה – אז נרצח גם אותך, כמו שרצחנו את חור'. אהרן לא ידע מה לעשות, איך להרויח זמן, אז לכן אמר להם שיביאו לו זהב מהנזמים של הנשים והילדים. הוא חשב שזה יקח זמן. זה לא לקח זמן.

לפי דעה אחת, אחרי שהוא זרק את הזהב לאש המכשפים עשו את העגל בכישופים. דעה נוספת, שהיה הטס הזה שהיה כתוב עליו "עֲלֵה שֹׁר" שכתב משה רבינו, שזרק אותו ליאור כדי שארונו של יוסף יעלה כי היה בתוך הנילוס, כדי לקחת אותו להעלות אותו לארץ – אז לקחו את זה, זרקו את זה.

מיכה זרק את זה, מיכה שאחר כך עבד עבודה זרה בתוך הארץ – פסל מיכה, כל הסיפור של מיכה הזה, שגם כן הצילו אותו, הוציאו אותו מהחומה. משה רבינו הציל אותו מהחומה כשה' אמר 'לא, אל תציל'. ה' אמר: 'אל תקרב את הערב רב'.

אלה שני דברים שמשה רבינו עשה טעות – גם הוציא את מיכה התינוק, שהיה מעוֹד בחומה, כדי להציל אותו, למרות שמשמים נאמר לו שאלה רשעים, שלא צריך להוציא אותם, להציל אותם, ואת הערב רב הוא קרב כי הוא רצה שיהיו יותר עבדי ה', למרות שה' אמר לו לא. אז עכשיו שניהם, שני הגורמים האלה בזמן שהוא לא נמצא – גורמים לעגל.

לכן ה' אומר: "לֵךְ רֵד כִּי שָׁחַת עַמִּי". אומר רש"י, "עמד" – זה אתה קרבת אותם, זה העם שלך, זה לא עמי. אז כמה צריך להיזהר שלא ללמד תלמיד שאינו הגון, לא לקרב גוים שהם לא מתגיירים לשם שמים. מי שרוצה לעבוד את ה' על פי התורה, יראת שמים – טוב מאד, קידוש ה' לקרב את אותם הגוים ולגיייר אותם לפי ההלכה. אבל מי שעושה את זה מטעמים אחרים – לא.

אז כאן אנחנו רואים אם כן שהאיצו בו, לחצו קשה מאד, איימו. זה לא מהתכונה של כהן גדול להיות מלך, אז הוא

לא יכל לעמוד באמת נגדם. זו עניות דעתי, כן? אולי אני טועה.

והיה להם את הבלבול הזה של היצר הכללי, של השט"ן, שהראה להם כביכול שמה מת, ובער להם בעצמות מהר מהר מהר להביא פתרון. לא היו מוכנים לחכות. ככל שהבעיה גדולה יותר – צריך להתישב יותר.

"דברי חכמים בנחת נשמעים", זה גם כן לכל זמן ולכל עת ובכל בעיה ובכל ענין – בן אדם צריך להתישב, לאט לאט, לעשות את הבירור, כמו שאנחנו מלמדים ב'דרך עץ החיים' לעשות בירור על כל דבר: מה האפשרויות, מה התוצאות של כל בחירה, מה ההסתעפויות, מה היצר רוצה, מה להבדיל ה' יתברך רוצה, מה בהשגתנו מה לא בהשגתנו, מה יצא לטובה, מה יסבך אותנו. זה דורש זמן.

בן אדם בכל ענין וענין שבאים ומאיצים בו להחליט החלטה מהר, אם הוא יכול – יגיד 'אני צריך לחשוב', אני אחזיר לך תשובה, אני צריך לחשוב'. גם עשן רצה להאיץ את יעקב אבינו לקחת אותו שעירה, ויעקב אבינו סרב. צריך ללמוד גם להגיד 'לא'. אני מתלבט, אני לא יודע. אני צריך לחשוב, אני צריך להתייעץ. אין לי בהירות כרגע. נחשוב, נראה... אבל שמה היה כזה לחץ של הערב רב שאי אפשר היה לחשוב על כלום. מה שהוא עשה אהרן זה מה שהוא היה יכול לעשות, והוא גם נענש על זה, וגם עם ישראל נענש על זה.

אז זו מפת הקרב שבעצם גררה את העגל, הענין הזה שהאיזון הופר בין הכוחות. הערב רב, הכוחות הגשמיים והרוחניים שלהם, של הכישוף וכי', כל הרצונות בעיקר האפלים שלהם – ברגע שמה רבינו ויהושע יצאו מהמחנה לא היה מי שיעמוד נגדם, גם לא נגד היצר הכללי. כמה שזה מסוכן. נכון, אומרים 'צדיק בא לעיר', שזה עושה רושם שצדיק נכנס לעיר ועושה רושם שצדיק יוצא מהעיר. תארו לכם מה זה משה רבינו ויהושע בן נון, הנוכחות שלהם, הנוכחות שלהם. כשמה חזר – הוא ישר העניש אותם, הכל חזר, כל הבהירות חזרה, ראו שמה לא מת, ראו שכל זה היתה הטעיה של הסטרא אחרא.

וכאן אנחנו רואים שילוב חשוב מאד שאנחנו לומדים אותו במלחמת היצר הפרטי והכללי ב'דרך עץ החיים' – זה השילוב בין היצר הפרטי ליצר הכללי:

היצר הפרטי של החברה האלה היה גילוי עריות ושפיות דמים, זה מה שעניין אותם, ועבודה זרה. זה מה שעניין אותם. על זה התלבש היצר הכללי, השט"ן, שבא ויעזר להם, עשה להם את ה'תפאורה', הביא להם את התירוץ היפה שמה מת. זה שילוב מסוכן מאד שיכול לקרות חלילה בכל דור ודור.

ולכן בן אדם צריך להיות מתוקן באופן אישי. ככל שבן אדם יותר גבוה בהנהגה של עם ישראל, הגשמית, הרוחנית, ככה הוא יותר בסכנה שהיצר הרע הכללי יתלבש עליו בתור שליח לא טוב לחטוא ולהחטיא. ככה קרה לכל מיני מלכים בעם ישראל. אבל אם הבן אדם צדיק, שומר הברית, שומר התורה, שומר הכל, מחשבה דיבור ומעשה, ולא מתגאה ודבוק בה', כל התכונות שצריך שיהיו לצדיק – אז היצר הכללי לא יכול עליו בקלות כל כך.

רבי נחמן מברסלב אומר שאם יש קבוצה גדולה של אנשים שביחד כביכול משפיעים על בן אדם אחד – יכולים להפיל אותו ממדרגתו. אז זה אולי מה שקרה כאן, שאהרן הכהן לא הספיק לעמוד איתן כראוי כנראה כנגד כל ההתנפלות הזו. זאת התנפלות. ואם אנחנו לומדים את האר"י הקדוש, מבינים גם למה, כי זה היה נסיון שלו, היה צריך למסור את הנפש שלו על קידוש ה' כדי לתקן את הגלגול הקודם שלו, והוא לא עשה את זה. אני אומר, ברוך ה' שלא עשה את זה, כי אם היו רוצחים אותו, מי יודע מה היה קורה... אם כן, להיזהר מאד, ככל שאדם עולה בחשיבות, בכל דבר, במקום העבודה ולא משנה, בכל צינור של השפעה, ככל שהוא עולה בחשיבות – היצר הכללי מחכה להשתמש בו, לגייס אותו, לנתב אותו, להשתלט עליו, מראה לו, כמו לקרח למשל, שיצאה אש מאמתו והוא חשב שהוא הגדול, מראה לו דברים – ואז הבן אדם עושה טעויות חמורות חמורות. ה' יעזור.

אז הנה קצת ניתוח לעומק, לרוחב, של מפת הקרב כדי שנלמד כולנו להיזהר יותר. עם כל הכאב והבושה, זה באמת סֶפֶרֶן, זה באמת מקרה, שאפשר ללמוד ממנו המון במלחמת היצר הפרטית והכללית, במפת הקרב, ואיך כל בן אדם צריך להיות במקומו בעמדתו, אם לא – הכל יכול להתערער. ולא לרוץ, כל אחד רוצה לרוץ, להיות בראש בכל דבר, בלי שהוא יודע אם הוא מתאים או לא ואם יש לו את הכח לעמוד בזה.

ה' ירחם עלינו שנהיה אנשים טובים ולא נעשה חטאים, לא קטנים ולא גדולים, נעשה נחת רוח לאבא שבשמים, "ובא לציון גואל" במהרה ברחמים!

לחיים! לחיים! לחיים!

משנכנס אדר מרבים בשמחה! יהי רצון בזכות המצוות של פורים הבא עלינו לטובה וההכנות לפסח שזה יגן עלינו וימתיק את הדינים.

לחיים! לחיים! לחיים!

כל טוב סלה.

שבת שלום ומבורכת לכל בית ישראל.

'דרך עץ החיים' היא הדרך שמחדש כ"ק האדמו"ר מרחלין שליט"א,

והיא מעניקה לך את כל הידיעות הנחוצות להפוך להיות צדיק ולעבוד את ה'

יתברך לשם שמים על פי פרד"ס התורה הקדושה.

הַפֶּן אוֹתָהּ לְזִיכּוּי הַרְבִּים – "וּמְלֵאָה הָאָרֶץ דַּעַה אֶת ה'!"

איך להתקרב לאבינו שבשמים – ע"י שמירת הקדושה

מאת כ"ק האדמו"ר רבי פינחס דניאל הכהן רחלין שליט"א

בכל מקום שיש גדר לערוה – שמה יש קדושה. איפה שאין גדר כזו אין קדושה.

לשמור על הקדושה זה אחד הדברים הכי קשים, עוד בדור הזה שלנו, האחרון שבאחרון, שהדור למטה כל כך. אבל מי ששומר במחשבה דיבור ומעשה על הקדושה, ולא חלילה עושה ההפך מזה – אבא שבשמים מאד מאד מאד אוהב אותו. זה מאד מאד מוצא חן.

נח, שתיקן את הענין הזה בדור שלו, שכולו היה מקולקל, הנה נח, "וצדיק יסוד עולם" – בזכותו העולם קיים! למה? כי הוא שמר על בחינת היסוד וכל הענינים.

אז בדור שלנו מי שזוכה לדבר הזה מאד אהוב למעלה ואבא שבשמים מקרב אותו, "וצדיק יסוד עולם". ההפך מזה – הקדושה מסתלקת, הכל בהתאם לרמה, למה שהבן אדם עושה.

גם בקדושה זה ככה – בהתאם לרמה של השמירה שהאדם שומר את עצמו בקדושה ככה מקרבים אותו – "מעשיך יקרבוך".

אם זה הפוך חס וחלילה והוא נופל בכל מיני דברים, תלוי בנפילה שהוא נופל – "מעשיך ירחקוך". ולכן זה דבר קשה ביותר, אבל זה דבר נחוץ ביותר, זה דבר אהוב למעלה ביותר.

יהי רצון שנזכה כולנו להיות קדושים!

ואבא שבשמים יקרב אותנו אליו ברחמים וישמור על הקדושה שלנו.

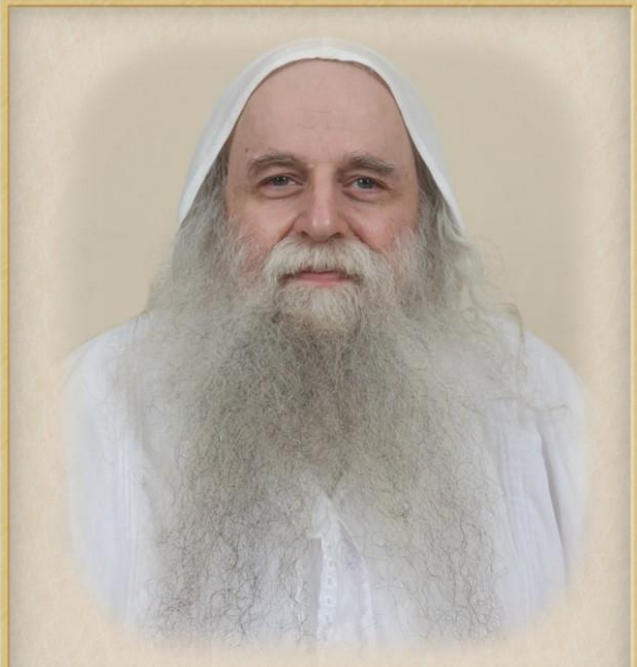
לחיים! לחיים! לחיים!

פיסק האדמו"ר מרחלין שליט"א
רבי מקובל קורא בפנים
קבלת קהל בימים א-ה בשעות הערב
יפה רום 40 גילה ירושלים
התקשרו 02-6520002
נא להביא תמונות פנים של כל האנשים
הקשורים לנושא היעוץ

רבים מספור נושעו בסיעתא דשמיא
מברכותיו ועצותיו

האדמו"ר מקבל קהל זה כארבעים שנה.
קורא בפנים, מייעץ ומברך בכל תחומי החיים,
זיווג, שלום בית, פרנסה, מזל, חינוך,
התלבטויות, בחירת מקצוע, עסקים וכו'.
זכה להסכמות מגדולי ישראל ובראשם מזקן
המקובלים האדמו"ר רבי יצחק כדורי זצוק"ל.
כ"ק האדמו"ר מרחלין שליט"א
מייסד 'דרך לעץ החיים'
הדרך לזכות לקרבת ה' יתברך
לתיקונך השלם ולתיקון עולם במלכות שד"י
ומלאה הארץ דע"ה את ה'
www.rachlin.org.il

פיסק האדמו"ר מרחלין שליט"א
רבי פינחס דניאל הכהן רחלין